

ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੇਤ

ਇੱਕ ਸੰਤਾਲੀ ਲੋਕ ਕਥਾ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਲਦ ਦੇ ਕੰਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨਣ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ।

ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਨਾਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਰਸਮ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਸਮ ਖਤਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਨਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। “ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹਨੇਰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।”

ਨਾਈ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੱਕ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਅਫਸੋਸ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੱਲ ਛੁਪਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਦਿਨ ਲੰਘਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੇਟ ਫੁੱਲਣ ਲੱਗਾ। “ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਫਟ ਜਾਵੇਗਾ!” ਨਾਈ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।

ਫਿਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਦਰੱਖਤ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਤ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਪੇਟ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। “ਦਰੱਖਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੇਗਾ,” ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਢੇਲੀ ਨਵਾਂ ਢੇਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੰਗੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਹ ਉਸੇ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। “ਇਹੀ ਉਹ ਲੱਕੜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!” ਉਸ ਨੇ ਦਰੱਖਤ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਉਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਢੇਲ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਾਉਣ ਲਈ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। “ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਗਾ। ਉਹ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਖਰਾਬ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਨ,” ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਚਾਨਕ ਢੇਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਗਿਆ। “ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭੇਤ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਲਦ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ!” ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਢੇਲ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਢੇਲੀ ਉੱਤੇ ਚੀਕਿਆ, “ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ! ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫੜ ਲਵੇ, ਇੱਥੋਂ ਭੱਜ ਜਾ!”

ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਗਾਣਾ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਢੋਲੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਚਾਰੇ ਢੋਲੀ ਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ। “ਇਸ ਨੂੰ ਹਨੇਰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ!” ਰਾਜੇ ਨੇ ਗਰਜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। “ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ,” ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਢੋਲ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜਾ!”

“ਫਿਰ ਢੋਲ ਨੂੰ ਵੀ ਹਨੇਰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਸੁਣਿਆ ਹੈ!” ਰਾਜੇ ਨੇ ਗਰਜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦਲੇਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। “ਫਿਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਨੇਰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।” ਰਾਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। “ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ?” ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਹਾਂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜਾ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।” ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ਾਲਮ ਪਿਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕੇ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੈਨਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਬਲਦ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਏ। ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਢੋਲੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

THE END

© BookBox. All Rights Reserved.
www.bookbox.com

Click below to follow us:

